

ses iniciatives culturals, com el restabliment de l'Institut d'Estudis Eivissencs, el grup musical UC, la creació de l'escola "Mata de Jonc", la junta de l'Obra Cultural Balear, la redacció de la revista "Lluc", etc. Com a iniciador i coordinador del reciclatge de català per als mestres de les Balears (1976-80), l'any 1979 fou nomenat membre de la Comissió Mixta Consell General Interinsular-Ministeri d'Educació per a la introducció del català a l'ensenyament.

L'any 1980 fou nomenat Cap del Servei d'Assessorament Lingüístic de la Direcció General de Política Lingüística del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya. Des d'aquest càrrec, que ocupà fins el 1988, promogué la Junta Permanent de Català, la Comissió Assessora de Llenguatge Administratiu, el butlletí "Llengua i Administració" i el seu suplement "Documentació Municipal", el curs multimedia *Digui, digui...*, el butlletí "COM ensenyar català als adults", el centre de terminologia TERMCAT, etc. Formà part, així mateix, de la Comissió per a la Normalització Ortogràfica de la Llengua Pròpia de la Vall d'Aran (1982) i obtingué el Diploma del Curs de Perfeccionament Directiu de l'Escola d'Administració Pública de la Generalitat de Catalunya en la seva primera promoció (1984).

Va ser el Coordinador de l'Àrea de Lingüística Social del II Congrés Internacional de la Llengua Catalana (1986), i des del 1987 intervé com a coordinador i professor de diverses matèries en el Màster de Lingüística Aplicada de la Universitat de Barcelona, en la branca de Planificació i Serveis Lingüístics.

Des del 1988 és Director del TERMCAT, centre de terminologia creat i sostingut conjuntament per la Generalitat de Catalunya i l'Institut d'Estudis Catalans, i vice-president del Consorci per a la Normalització Lingüística de la Generalitat de Catalunya, càrrecs que ocupa actualment.

És autor de nombrosos treballs sobre temes de llengua i sociolingüística, literatura, història i cultura popular.

LLUÍS B. POLANCO I ROIG

Nasqué a la ciutat de València el 1959. Va estudiar la primària i el batxillerat a les Escoles Pies del carrer de Carnissers de València, en un ambient bastant obert per a l'època. Durant el batxillerat ja comença a interessar-se per la cultura del País Valencià i segueix els cursos de "llengua valenciana" de Lo Rat Penat (1972-73; i professorat 1973-74).

Durant els estudis de Filologia a la Universitat de València participa en activitats culturals i valencianistes (Aula Valencianista d'Estudiants, Associació Cultural Universitària de Filologia, Revista "Har-

ca", antologia poètica "Brossa Nova", cursos al "Seminari de Llengua i Cultura del País Valencià" i en la primera "Campanya Carles Salvador").

Només acabar la llicenciatura, l'any 1981, entrà al Departament de Lingüística Valenciana de la Universitat de València. Pocs mesos després obtingué la plaça d'Assessor-traductor de valencià a la Diputació Provincial, on treballà fins el 1983. Aquest mateix any acabà la tesi de llicenciatura (*Llengua i dialecte: el cas valencià*, amb aplicació dels mètodes dialectomètrics al català sobre les dades de l'ALPI), i el 1984 obtingué el Premi extraordinari de llicenciatura.

Després d'alguns viatges i lectures comença a interessar-se pel món àrab, fet que l'aboca a l'estudi d'aquesta llengua i literatura a les universitats de València i Alacant. Segueix així mateix un curs a l'Institut Bourguiba des Langues Vivantes, de Tunis, l'estiu de 1985, becat pel Ministerio de Asuntos Exteriores.

A la Diputació de València, la dedicació al llenguatge administratiu és inevitable i es concreta en diversos articles (fruit, en gran part, de la col·laboració amb l'Escola d'Administració Pública de Catalunya) i en la coordinació del *Manual de llenguatge administratiu valencià*, publicat després amb bastants retocs per la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència de la Generalitat Valenciana.

Ha encarat la tasca docent i investigadora a la Universitat a àmbits acostats a la sociolingüística (normativa i estandardització, normalització lingüística, varietats de la llengua als mitjans de comunicació, etc.), i això s'ha materialitzat en diverses publicacions i en la participació a diverses Jornades d'Estudi i al II Congrés Internacional de la Llengua Catalana (àmbit de Lingüística Social).

Actualment treballa en la finalització de la tesi doctoral i en diversos projectes d'investigació.

JOSEP ROCA I PONS

Nasqué a Barcelona (Sarrià) l'any 1914. Els primers anys residí, sobretot, a la Pobla de Segur i a Lés (Vall d'Aran) a causa de la feina del seu pare. En ambdós llocs va ésser educat en col·legis dels Germans de la Doctrina Cristiana i també en retornar a Barcelona. Va estudiar el primer curs de batxillerat a l'Institut Tècnic Eulàlia i la resta a l'Institut Balmes de Barcelona.

L'any 1931 va començar a estudiar dret a la Universitat de Barcelona i va acabar el 1935. Llavors va treballar un any en una escola catalana, puix que no l'interessava el dret. Durant la guerra civil va tre-